Ч. 182. Второк 27 (14) серпня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Значінє стрічи міністрів на Семерінґу. — Роздор в угорскій коаліциї. — З Росиї. — Велико-сербскі ідеї в Чорногорі. — Подїї в Марокку.

Австро-угорский міністер справ заграничних бар. Еренталь і італїяньский міністер для справ заграничних Тіттоні постановили оголосити о вислїдї своєї стрічи на Семерінґу урядові комунікати, котрі вже її появили ся. З австро-угорскої сторони оголошено слїдуючий комунїкат:

„Вчерашна (пятниця) розмова межи п. Тіттонім, а бар. Еренталем виказала потверджене установленої в порозуміню в Дезіо програми. В принятю зі сторони італїяньского правительства предложеної недавно тому Австро-Угорщиною і Росиєю та прочими державами в Константинополи проґрами реформи судівництва в Македонії, лежить новий доказ зовсім однакового пониманя Австро-Угорщиною і Італїєю справи балканьскої".

А італїяньский комунїкат каже: „На конференциї, яка відбула ся нинї перед полуднем могли оба міністри ще раз ствердити свою повну згоду у всїх політичних справах. Обставина, що італїяньске правительство згодило ся на проґраму реформ, предложену Австро-Угорщиною і Росиєю великим державам, доказує, що згідність цїлий правительств єсть так совершенна, що може запоручити постійність осягненого порозуміня".

Стілько урядові комунїкати. Чи хтось буде з них розумнійший, як перед тим, чи буде знати, що поправдї осягнено на Семерінґу, сумніваємо ся. Комунїкати поправдї не говорять нїчого нового, лиш повтаряють то, що вже від довшого часу на всїлякі способи перемелює ся в ґазетах: повна згода межи великими державами, згідність цїлий і мир. О цїлях тої згоди не говорить ся нїчого докладнїйшого лиш як би для успокоєня висуває ся мир і справу македоньску. Отже поки що треба тим вдоволяти ся: В цїлїй Европі має бути мир, хиба що „случайно" і „непредвиджено" вибухла би війна; але поза Европою може ся вести війна а тому не перешкодить і мирова конференция в Газї, чого найлїпшим доказом подїї в Марокку. На балканї поки що має бути спокій і будуть заводити ся реформи в Македонії: европейскі лїкарі будуть поволеньки робити операцию на недужім, щоби єго не дуже болїло і він поволеньки конав а поки що розділять заздалегід спадщину так, щоби лиш богатші і подальші своячки дістали по спорій пайці; біднїйші хоч і близші будуть мусїли вдоволити ся охлапама.

На Угорщині заносить ся на великий роздор в дотеперішній коаліциї. Ходить чутка, що партия народна, яка стоїть під проводом міністра Алядаря Зічі'го має виступити з коаліциї а то наступить напевно вже з початком жовтня с. р. Кажуть, що виступлене тої партиї розбило би зовсїм коалицию. Члени тої партиї розвинули тепер велику аґітацию на провінциї і, що характеристичне, лучать ся навіть з румуньскими националїстами.

Берлиньска „Russ. Korr." одержала з Петербурга, — як каже, з дуже достовірного жерела— слїдуючу вість: Від часу телеґрами, яку цар в часї розвязаня другої Думи вислав до доктора Дубровіна, настали відносини царя до „союза русскіх людей" ще тїснїйші і щирійші. Цар веде з дром Дубровіном правильну переписку. Сей послїдний пише до царя три або й чотири рази на тиждень, а листи предкладають зараз цареви і він сам їх отвирає, читає і або письменно на них відповідає або дає устні відповідповіди через шефа царскої польної канцеляриї флїґельад'ютанта Орлова або через котрого з инших двірских достойників. В сїй переписці обговорюють ся менше справи того товариства а радше справи державні, адміністрацийні і особисті. Як велике значінє мають сї

ОПОВІДАНЯ ЗІ ВСХОДУ.

I. Арабскі небилиці.

Ішов собі дорогою Араб. Аж стрічає єго якийсь мудрий чоловік і питає, куди він іде.

— Іду — каже Араб — на ярмарок, куплю собі там осла і поїду на нїм весело домів.

На то мудрець: Так не годить ся говорити, братїку Арабе! Бо не твоя в тім воля, що ти робиш, а божа. Коли до чого береш ся, то кажи все там: „Така воля божа —"

А Араб єму каже: Тут мошонка а тут гроші — так місто а на ярмарку осел. — Хиба гадаєш, що Аллах буде зараз до торгу мішати ся? — Пішов на ярмарок, побігав сюди туди, щоби оглянути зьвірята, аж ось — в глотї — підглянув єго якийсь злодій і вкрав єму гроші зза пояса — пропав би! — аж до послїдного пара.

Похнюплений поплїв ся Араб домів. І знов стрічає мудрого чоловіка, але сим разом не чекає, аж той єго зачіпить лиш каже: Така воля божа, що вертаю домів. Бо така воля божа, що мене в місті обікрали, а коли така воля божа, то Бог побє того злодія, що мене гроший позбавив.

*

Наср-еддін, арабский балагур, був одного разу в гостинї у якогось знатного чоловіка. Коли сидїли за столом, забагло ся єму сира і він відозвав ся: Сир то дуже здорова і добра страва. Піддержує апетит, єсть дуже поживний а крім того можна єго в дорозї легко носити з собою.

Пан дому приказав зараз принести сира; але слуга сказав що в сїй хвили нема.

—Тим лїпше — сказав Наср-еддін — бо тота страва викликує лиш докучливу спрагу, чоловік може собі жолудок попсувати а остаточно ще й занедужати.

На то пан дому: Ти раз хвалиш сир, що він здоровий а відтак кажеш, що він шкодить; отже як ти поправдї о тім думаєш?

— Пане — сказав на то Наср-еддін — то все зависить від того, чи сир єсть чи єго нема.

*

Леісі-Ґаліб-Газреті-Алї ібн Ебу-Талїб, четвертий Каліф, чув, як якийсь Араб обмавляв перед князем Гассаном якогось достойника єго двору. Каліф взяв свого сина за руку і повів єго з собою. — Не слухай того злодюги — сказав він до сина. Всю підлоту, яка переповняє єго брехливу душу, хотїв би він влити тобі в серце.

*

Розповідають, що Наср-еддін сидів одного разу з жінкою дома і дивив ся крізь вікно, аж побачив, що один з єго вірителїв іде до него. Наср-еддін сховав ся борзенько і з криївки сказав ще до жінки: Скажи, що мене нема дома — я пішов вздовж дороги, котрою вівцї на пасовиско ходять, садити терне; скоро виростуть корчі, то я з тої вовни, яка почіпає ся на терне, сплачу єму мій довг.

— Коли жінка сказала то вірителеви, він зареготав ся і пішов.

Наср-еддін вилїз із криївки і каже до жінки: Чи ти чула жінко, як він реготав ся? Чоловік той видить вже в души готівку перед собою і тїшить ся.

*

Якогось лизуна спитали: Як тобі удало ся позискати тілько приятелїв?

— О зовсїм просто — відповів він. — Все, що менї тоті люди розповідали, уважав я за можливе.

*

Арабский князь Нуман ібні Мунзір одушевив ся був одного разу творами фільософа Муаїді так дуже, що хотїв єго конче пізнати. Він післав каравану, щоби привезла Муаїда. — А коли учений — чоловічок незначний, поганий, згризливий і брудний — станув перед князем, задуманий Нуман ібні Мунзір придивляв ся єму довго а відтак сказав: Вертай в своясі чужинче! Я тобі лиш доти вірив, доки тебе не знав.

*

Одного разу спала дитина над самим краєм керницї. Лиха доля побачила єї там, перекинула ся чимскорше в стару жінку і збудила дитину.

— Чому ти не даєш менї спати? — спитала дитина.

— Щоби ти не впала до керницї; бо як би так стало ся, то люди би знов відказували на мене замість на свою і твою дурноту.

*

Алї, четвертий каліф, їхав одного разу верхом на нужденній шкапі.

відносини царя до проводиря згаданого союза виходить з того, що цар недавно тому приказав виплатити чверть міліона рублів на руки дра Дубровіна в користь „союза русскіх людей“ на аґітацию при надходячих виборах до Думи державної.

З Котару доносять: Від якогось часу веде ся в Чорногорі слідство в справі ширеня велико-сербскої пропаґанди, в котру єсть замішаних також кількох чорногорских офіцирів. Тим офіцирам, котрі вже від кількох неділь сидять замкнені у вязници, мали тепер доказнти, що они стояли в звязи з аґітаторскими кругами в Сербії. Тепер же розширено слідство ще й на кільканайцять членів розвязаної чорногорскої скупштини а в пятницю двох бувших членів скупштини втекло до Сербії. Втікачі мають бути сильно скомпромітовані.

Із сербскої сторони заперечують тому, мовби то якісь сербскі аґітатори ширили в Чорногорі великосербскі ідеї, хоч незаперечують того, що такі ідеї ширить ся дійстно в Чорногорі. Єсть то однак — кажуть — зовсім природний проява поступу і духа часу. Молодіж чорногорска зачала учити ся, кінчить висші школи а не має дома де примістити ся, бо не остає їй нічого иншого як лиш урядничка служба, при котрій в так маленькім князівстві не може поміститн ся. До того прилучило ся ще й невдоволене старших, котрих спенсіоновано лиш длятого, щоби молодшим зробити місце. Отже з таких то людий рекрутує ся неспокійний елемент в Чорногорі і вічо дивного що они хотіли би сполучити оба сербскі краї, бо прецї значна часть чорногорскої молодіжи кінчить в Сербії висші науки.

Аґентия Гаваса доносить з Танґера: Потверджує ся вість, що племя Маракеша проголосило дня 16 с. м. торжественно Мулея Гасида султаном. Єго брат Мулей Могамед знаходить ся у вязници султана. — Адмірал Філіберт телеґрафував під датою дня 23 с. м.: Положене в містах побережних єсть спокійне. Рекоґносковане охрестности підпринято в промірі 7 кільометрів від Касаблянки не стрітивши нїгде опору. Туземцї убили кількох розбишаків.

З Рабату доносять, що внаслідок присутности воєнних кораблів, панує там спокій. Марокканьске войско стереже уряду почтового, бо єсть обава нападу одного племени. Перед помешканями Европейців установлено варту. Европейцї ходять по місті лиш під охороною ескорти.

Новинки.

Львів, дня 26-го серпня 1907

— Санкционоване закона. Є. Вел. Цїсар санкционував закон ухвалений краєвим соймом, яким дозваляє ся громадї міста Бучача побирати поліцийні оплати на дохід місцевого фонду убогих.

— Затверджене вибору. Є. В. Цїсар затвердив вибір ґр. Франца Замойского, директора копальні в Бориславі на заступника презеса ради повітової в Дрогобичи.

— Іменованя і перенесеня. П. Міністер скарбу іменував ад'юнкта дирекциї урядів помічничих, Стан. Базиньского, директором урядів помічничих в статї дирекциї скарбової у Львові. — П. Намістник перенїс ад'юнкта будівництва, Івана Чачковского, з Перемишля до Львова.

— Руский театр у Львові. В салї „Яд Харузім“ при ул. Берштайна відбуває ся перерібка сцени, яку приготовляє ся для руского театру п. Стадника. Театр прийде до Львова дня 20 вересня, а 21-го дасть перше представлене. В часї свого короткого побуту у Львові — лише 6 тиждневого — виставить п. Стадник ряд штук не бачених ще на львівскій сценї попри давнїйше гранї.

— Репертуар руского театру в Раві рускій. Початок о 8 вечером. Саля сторожи огневої: Ві вгорок дня 27 серпня представлене „Фавста“, опери в 5 діях Ґунода. — В середу дня 28 с. м. „Маруся Богуславка“, історично-побутова драма зі співами М. Старицкого. В четвер 29 с. м. послїдне представлене, (другий раз), „Галька“ опера в 4 діях С. Монюшка.

— Надзвичайні загальні збори „Народної Гостинниці, стоваришеня зарестрованого з обмеженою порукою відбудуть ся у Львові дня 12 вересня 1907 о год. 4 з полудня в власнім домі при ул. Костюшка ч. 1, з слїдуючим порядком дневним: 1) Відкрите зборів: 2) справоздане дирекциї: 3) вибір ради надзираючої: 4) внесеня і інтерпеляциї членів. Леґітимациєю для членів служать їх книжочки уділові.

— Вписи учеників рускої (академічної) ґімназиї (до головного заведеня і філії відбудуть ся в днях 12, 13 і 14 вересня. Пізнїйші зголошеня не будуть увзгляднені. Правильна наука шкільна розпічне ся дня 16 вересня. — Іспити поправчї і вступні відбудуть ся в приписаних реченцях і именно поправчі дня 30 і 31 серпня, вступні до I кл. дня 2 вересня, а вступні до II—VIII кляси дня 5 вересня.

— Як то — відозвав ся якийсь Араб, котрий єго побачив, — ти лев божий і найхоробрійший герой між людьми, їздиш на такій шкапі замість на боєвім кони найблагороднїйшої крови?

Газрети Алї відповів: Менї не потреба коня анї на то, щоби втікати, анї на то, щоби втікаючого ворога з заду пробивати.

*

Перед шахом Насрїваном станув одного разу великий везир і обжаловував якогось молодця, що залицяв ся до доньки шаха. — Володітель повинен би такого зухвалого злочинця на смерть засудити.

Шах відповів: Як би я кождому, котрому забагає ся того, що моє, казав зараз відрубати голову, то мусїв би зачинати від тебе, великий везире, але небавком цїла Персия стала би пустинею а послїдному з моїх підданих мусїв би я хиба власною рукою відрубати голову.

*

Два цїсарі на всході, володїтелї великих держав, вели війну з собою, а що оба були вельми могутні, оба однаково хоробрі і обачні, то щастє важило ся богато, богато літ і не могло переважити ся на ніяку сторону. Була то страшна різанина.

Наконець удало ся одному цїсареви здобути хитрим способом столицю другого і збурити єї.

Але побіджений і єго донечка уйшли рук побідителя і втекли до сусїдної ворожої держави, де їх нїхто не знав, та жили там як бідні люди, що наймили ся пасти вівцї.

Аж ось стало ся — знову по богато роках — що цїсарский син вибрав ся на лови і в послїднім лїсї добачив красну вівчарку. Він зліз з коня, говорив довго з дївчиною — а чим довше говорив з нею, тим більше она єму подобала ся і він полюбив єї. Та й вівчарка здаєсь — звичайно як соромлива дївчина — не конче була єму противна. — Так полюбили ся цїсарскі дїти, хоч не знали одно про другого, анї якого они роду, анї як називають ся.

Вечером відвів цїсаревич свою дївчину і єї череду до хати скиненого з престола цїсаря і попросив о руку єго донечки.

— Я би радо приймив тебе за зятя, любий лицарю — сказав старий — але ти мусиш насамперед вивчити ся якогось ремесла.

— Ремесла? — спитав цїсаревич. — А тож нащо? Хибаж я не досить богатий і могутний? Бо треба тобі знати, що я найстарший цїсарский син.

Нїчо не помагало, старий не хотів відступити від свого і цїсаревич мусїв таки вивчити ся якогось ремесла. Він вибрав собі поворозництво. Що дня під проводом майстра крутив в цїсарскім городї мотузе та ужиска. З першими, котрі сам зробив, поїхав до старого вівчара і привіз наречену до дому.

Тимчасом і сам цїсар був цїкавий побачити вівчара, що готов був віддати свою доньку за поворозника, але не за цїсаревича. Він казав єго привести і спитав єго о причину сего дивного поведеня.

Старий не міг вже викрутити ся і мусїв все розповісти а історию свого житя закінчив словами: З того видиш, найдостойнїйший пане, що цїсарство можна стратити, але з ремесла можна таки дальше жити. Щоби же твій син не лишив ся колись без нїчого, колиб стратив свою державу, то я спонукав єго, щоби він впучив ся ремесла.

Цїсар, тронутий оповіданєм старого і любостию єго доньки, зробив колишнього свого ворога співволодїтелем.

*

Наср-еддін казав одного разу, що він сьвятий, а коли єго спитали, яке чудо може він показати, сказав він: Коли прикажу якому дереву, щоби до мене прийшло, то оно зараз прийде. Єго приятелї сказали тодї: Прикажи онтій пальмі, нехай прийде до тебе. — Наср-еддін зараз крикнув: „Рушай ся, ти пальмо, і ходи до мене.

Коли же пальма не рушала ся й не прийшла, хоч він єї тричи кликав, то ходжа (мудрець) встав і пішов. — А то куди ходжо? — спитали приятелї. — Пророки і сьвятї не такі горді і зарозумілі — відповів він; — коли дерево не хоче прийти до мене, то я іду до него.

В отсій небилиці заміняли пізнїйше Насреддіна на пророка Могамеда а дерево на гору і з того пішла приповідка: „Не хотїла гора прийти до Могамеда, то Могамед пішов до гори.

— Дрібні вісти. Дирекция почт і телеґрафів розписала конкурс на доставу всїляких материялів канцелярийних і т. п. з реченцем до 25 с. м. — В Женеві відбуло ся минувшого місяця вінчане нашої землячки звістної артистки панни Мариї Сіяк, дочки пп. Михайла і Павлани Сіяків з Ляшок мурованих під Львовом з п. Вільгельмом Шіппером, консулем полудново-америк. републики Колюмбії в Барцельонї, лицарем іспаньского ордера Христини і ґенеральним репрезентантом півн.-нїмецкого Льойда на Іспанію. — В повесїльну подорож до Америки вибрав ся офіциянт почтовий Засадний з Будзанова. Дня 11 с. м. відбуло ся єго весїлє і він виїхав за урльопом. Коли же урльоп скінчив ся а пан молодий не вертав, зачали переглядати книжки касові і тодї показало ся, що Засадний спроневірив 12.000 кор. і здаєсь таки на правду виїхав до Америки. За спроневірником розтелеґрафовано зараз на всї боки. — У Відни арештовано якусь даму, котра за помочию листів з погрозами хотїла вимусити 2000 кор. Арештована на почті, сказала насамперед, що називає ся Мария Яновска і єсть кравчинею зі Львова а пізнїйше відкликала своє зізнане і сказала, що називає ся Бронислава Лїпаковска і єсть учителькою зі Львова. — З Татарова доносять, що в ночи з четверга на пятницю впали в тамошних горах снїги. В ческих горах Карконошах впав був оногди також великий снїг і лежав цїлий день, бо теплота обнизила ся була до 0 степенів. Люди, котрих на прогульці в тих горах заскочила зима серед лїта, мали бодай то вдоволене, що могли як в зимі забавляти ся кидаючи до себе грудками снїгу.

— Велика дефравдация на зелїзници. Із Станиславова доносять, що в I. секциї станиславівскої дирекциї зелїзниць у відділї консервациї материялів на просторі Єзупіль-Марківцї стверджено дефравдацию на 100.000 кор. Справу відступлено прокураториї, котра однак по розслїдженю єї звернула назад, отже акти відослано до мінїстерства зелїзниць у Відни. Рівночасно наложено кондикт судовий на майно вдовиці по доставнику материялів Лейзорі Вуль. Справа сего спроневіреня стала голосна в той спосіб, що Вуль перед тамтого тиждня нагло помер а жінка єго і зять зараз по єго смерти щезли з міста. Ще перед смертию Вуля зголо-

сив ся був до дирекциї зелїзницї зять Вуля з підписаними дотичним урядником квітами і зажадав асиґнати на виплату. Рахунки однак заквестіоновано і поручено зятеви Вуля, щоби зголосив ся за кілька днів. Тим часом інтересовані довідали ся, що дирекция впала па слїд спроневіреня. В два днї опісля старий Вуль „нагло" помер а єго жінка і зять зараз по похоронї щезли з міста; мабуть втекли до Америки.

— **Величезний метеор** упав коло Льонґ-Айлєнд (Long Island) в море і може легко бути, що то далеке землетрясене яке недавно тому сиґналізували сейсмоґрафи походило від сеї бомби, котра впала звідкись на нашу землю. О сім метеорі доносять тепер з Бостону: Як би лиш яким чудом уйшов пароход „Кембріян" знищеня від метеора такої величини як каменица, коли знаходив ся на мори на 42 степ. 5 мін. північної ширини і 5 степ. 10 мін. західної довготи. Третий офіцир корабля, котрий був якраз на вартї розповідає о тім метеорі що слїдує: „Нараз запалило ся на північнім всходї від нашого корабля щось такого, що виглядало мов би ракета. З величезною скоростию летїла тота огненна маса щораз близше і близше і наповняла воздух горячими, гризучими ґазами". Величину того метеора оцїняє той офіцир на величину великої каменицї і каже, що тота величезна маса впала ледви 40 метрім від корабля до моря а від неї вода страшно зашипіла. Впавши, розбурхав метеор воду так страшенно, що зробила ся величезна филя і кинула кораблем на бік. Офіцир той каже дословно: „Коли тота розжарена і шипяча маса летїла понадї мною, то в менї аж серце застигло; як би той метеор був лиш кінчиком засягнув наш корабель то ми були би пропали".

— **Відгомін унїверситетских демонстраций.** О провину збіговиска підчас звістної голодівки руских студентів у Львові ставали в суботу яко обжаловані перед львівским трибуналом карним: Мечислав Лаґовский, росийский підданий, студент I. р. політехніки, Йоахим Фінк, студ. II. р. прав, Роман Йонаш, студ. IV. р. політехніки, Казим. Гартунґ, росийский підданий, студ. I. р. фільософії, Ісаак Візельберґ, студ. I. р. політехніки, Никол. Яськів, студ. IV. р. фільософії і Іван Луців, студ. III. р. прав на ческім унїверситетї в Празї. Прокуратория державна обжаловує їх о то, що они дня 2-го лютого с. р., по зборах в сали руского „Сокола", де відбували ся довірочні наради в справі арештованя демонстрантів з 23 січня, пішли громадно на ул. Баториѧ, щоби там задемонструвати перед судом. Власти полїцийнї не хотїли тодї допустити до демонстраций, але обжаловані не послухали завізваня поліциї лиш ставили опір. — Предсїдателем трибуналу був рад. Проміньский, обжаловував заступник прокуратора др. Ражанковский а боронив др. Улям. Розправу ведено лиш против 4 обжалованих, бо прочі з прачини незнаного місця побуту не одержали акту обжалованя. Розправу відрочено в цїли завізваня нових сьвідків.

Телєґрами.

Ішль 26 серпня. П. Мінїстер Еренталь від'їждає нинї о 1 год. по полудни до Відня.

Ішль 26 серпня. Вчера вечером вручив бар. Еренталь мінїстрови Тіттонї'ому з Найв. припорученя портрет Є. Вел. Цїсаря в дорогоцїнних рамах.

Ішль 26 серпня. Тіттонї від'їхав нинї о 9 год. 15 мін. рано, попращавшись сердечно з бар. Еренталем, в супроводї шефа своєї канцелярії кабінетової, Болляті'то, самоїздом через Ґмунден до Зальцбурґа.

Відень 26 серпня. Як доносить „Rathhaus-Korr.", стверджено в недїлю у Вiдни два нові случаї занедужаня на віспу.

Бордо 26 серпня. Поїзд поспішний, котрий їхав до Парижа вискочив коло Кутра із шин причім було около 30 убитих і ранених.

Бордо 26 серпня. Мінїстер робіт публичних Барту прибув до Кутре на місце катастрофи зелїзничої. Вчера вечером сконстатовано, що число убитих виносить 10.

Токіо 26 серпня. В середній Японії настала страшенна повінь, якої від многих лїт не памятають. Многі села стоять під водою.

Будапешт 26 серпня. Застрайкувало тут 2500 робітниць і робітників дамскої конфекциї. Жадають підвисшеня платнї і 9-годинного дни працї.

Нижний Новгород 26 серпня. В селї Воздвиженьску згоріло 15 домів. Селяни убили і кинули в огонь 4 людий підозріних о підпаленє.

Москва 26 серпня. В домі Памфілова при Троїцкім гостинци викрито склад 18.000 набоїв вибухових. Полїция впала на слїд того складу внаслїдок того, що в домі тім зачула незначний вибух, спричинений одним з льокаторів. Кілька осіб арештовано.

— **Конкурс.** Задля удїленя одноразової стипендиї в сумі 2000 корон, зложених в касї підписаного Товариства Бл. п. Константином Володковичом, розписує ся отсим конкурс: 1. О сю стипендию може убігати ся молодець більше, нїж середних спосібностий, який скінчивши студиї в однім з унїверситетів у Львові, в Кракові, або в Чернівцях, з похвальними сьвідоцтвами працї семинарийних, або в лябораториях, як рівнож зі степенем докторским, або також полїтехнїку у Львові з сьвідоцтвами похвально зложених обох іспитів державних, хоче виїхати за границю для дальшого образованя в науках, а засобів на се не посїдає. Та стипендия виплачує ся чвертьрічно, або піврічно з гори. — 2. Всїлякі напрями знаня увзглядняють ся і стипендия може бути удїлена таксамо лїкарям, інжинїрам, як рівнож образуючим ся на поли історії, ґеоґрафії, фільософії, наук природних і математичних, права і фільософії. — 3. Удїлена стипендия має характер позички, а не жертви. Поруку єї звороту становить реверс, містячий приречене позичаючого, що зверне сю стипендию, або одноразово або частями, коли єму средства на се позволять. — 4. Побут за границею того, що отримає стипендию, не може в нїякім случаю сягати поза два роки. По першім роцї молодець, бажаючий отримати сю стипендию опять, єсть обовязаний прислати до Видїлу Руского Товариства педаґоґічного звіт зі своїх чинностий наукових, як рівнож відповідні сьвідоцтва або управителя закладу, або ученого, що під єго проводом науково працював за границею, або також видану друком працю наукову. — 5. Стипендия може бути здержана по півроцї, наколи Видїл Руского Товариства педаґоґічного переконає ся, що побираючий стипендию марнує час і не робить вимаганих в науцї поступів. — 6. По повороті до краю і зложеню доказів відбутих за границею студий може єму бути удїлена одноразова підмога в цїли отриманя посади або державної, або приватної, але підмога не повинна виносити більше тисячки корон. — 7. О сю стипендию можуть старати ся виключно Русини, родом з Галичини, або Буковини, греко-католицкого обряду, нежонаті, сьвідомі добре мови нїмецкої або французскої. Доказом знаня дотичної мови має бути сьвідоцтво з колльоквії, зложеної у професора сеї мови, або праця семинарийна, або також инша публикация наукова в сїй мові предложена, або вкінци студиї, по части відбуті в якім унїверситетї нїмецкім. — 8. Стипендию завідує Видїл Руского Товариства педаґоґічного у Львові і надає єї комітет, зложений з трех членів, именно: Александра Барвіньского, Богдана Лепкого і др. Кирила Студиньского. — 9. Подане о узискане сеї стипендиї внести належить до Головного Видїлу Руского Товариства педаґоґічного у Львові, ул. Сикстуска ч. 47, найдальше до 15. падолиста 1907 р. і долучити до него метрику і вимагані конкурсом сьвідоцтва. — Головний Видїл Руского Товариства педаґоґічного: *о. Іван Чапельский,* голова. *Др. Остап Макарушка,* секретар.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).